

Vlakem na Krym: Symbolický triumf nad stranou války? Klidnými kroky vůči propagandě. Plynovodu už jen kousek. Černomořská definitivita. Platí Putin Novotného? Milion chviliek proti realitě. Bažiny vyhrožují stavařům

- CZ24 News | 29. prosince 2019

VÁCLAV DANDA komentuje čím dál zoufalejší snahu protiruské propagandy tváří v tvář ukrajinskému debaklu a Putinově triumfální jízdě po nově otevřeném koridoru na připojený Krym

Rusko pokračuje v efektivní politice klidných kroků. Vladimír Putin se vůbec nevzrušuje tím, že washingtonské bažiny a bruselské struktury připravují provokace a roztácejí kola dalších propagandistických kampaní. Ruský prezident coby mašinfiřa zahájil provoz železničního spojení mezi pevninským Ruskem a Krymem. V předvánočním čase tak nadělil svým spoluobčanům dárek v podobě jedné z největších staveb od konce války – kterou “technologicky zaostalí” Rusové zvládli během pěti let.

Železniční spojení po 19 kilometrů dlouhém mostě je definitivní tečkou za znovusjednocením poloostrova s Ruskem, jak o tom před šesti lety rozhodlo 90 procent obyvatel Krymu v referendu rozhodně demokratičtějším, než bylo to, kterým Albánci ukradli Srbům Kosovo. To bylo ovšem prý zcela v pořádku (ačkoli ani některé státy EU dodnes Kosovo neuznaly), zatímco v případě Krymu je tomu z neznámých důvodů právě naopak.

Jenže ony ty důvody známé jsou. Srbsko podlehl agresí NATO, a proto s ním Západ jedná jako s poraženou zemí. V případě Ruska se to ještě nepodařilo. A tak Krym historicky byl, je a zůstane ruský. Zoufalé snahy některých politiků ze strany války v Kyjevě i jejich západních protektorů na tomto faktu už nic nezmění.

Triumfální jízda

To vzaly na vědomí ve stále větší míře i vlády Německa a Francie, které tuto otázku na nedávném summitu Normandské skupiny v Paříži již ani nepovažovaly za nutné být jen zmínit. Triumfální Putinova cesta, kdy osobně přivezl první soupravu z Ruska na Krym, je tak jen nepříjemně hořkou pilulkou, kterou musí stále více izolovaní váleční jestřábi zkousnout. Na Krymu nezakotví v budoucnu žádná americká válečná loď, jak o tom snila Obamova administrativa, když připravovala před šesti lety puč na Majdanu.

Již rok před státním převratem vypisovalo americké ministerstvo obrany tendry na přestavbu krymských přístavů a rozšíření ruských vojenských základen, do kterých se měly dislokovat jednotky americké námořní pěchoty. Dnes jsou tyto plány v troskách. Putin, který usedl do kabiny strojvedoucího, a jehož jízdu vysílala v přímém přenosu ruská televize, se tak zapsal do dějin jako prezident sjednotitel.

<https://youtu.be/pECsG8Pk4PU>

„Oslavujeme velmi radostnou a důležitou událost. Je zásadní pro Krym, pro Sevastopol, pro celý jih Ruska a pro celou zemi. Je jasné, že infrastrukturní projekty, jako je tento most, který jsme postavili, pozitivně ovlivní ekonomiku celého našeho státu,“ konstatoval Putin. Rychlíky z Petrohradu (ve středu jíž přijel první) a Moskvy do Sevastopolu a Simferopolu mnozí komentátoři přirovnávají k významu stavby Transsibiřské magistrály vybudované za vlády Alexandra III., která měla pro industriální rozvoj Ruska zásadní význam.

Koleje a trubky

Pomocí železnice bude Rusko moci ještě intenzivněji investovat do krymské infrastruktury, neboť poloostrov dosud trápily sabotáže ze strany Kyjeva a jím podporovaných teroristických skupin. Narušovaly kromě jiného i dodávky elektřiny blokadí převodových soustav na ukrajinské straně. Některé z těchto skupin podporovaných Kyjevem (sestavujících často z Kyjevem tolerovaných neonacistických bojůvek) se dokonce před časem pokusily zaútočit přímo na Krymský most.

Ruské námořnictvo však tyto útoky poměrně snadno odrazilo a viníky postavilo před soud. Ukrajínští námořníci pak byli nedávno vyměněni za zadržované členy domobrany Doněcka a Luhanska v rámci výměny zajatců, na které se dohodlo nové Zelenského vedení s Moskvou. Reakce Ukrajiny na železniční spojení Krymu s ruskou pevninou byla očekávatelná. Stavba prý nepřispívá k mírovému řešení konfliktu. Ve skutečnosti je tomu přesně naopak. Nyní jsou pevně stanovené mantinely.

A je pravděpodobné, že globalistické kruhy ve Washingtonu i v Bruselu se budou muset připravit na ještě kyselejší hrozny. V polovině příštího roku má být uveden do provozu plynovod Nord Stream 2, který bude po dně Baltského moře přivádět zemní plyn z Ruska do Západní Evropy, především do Německa.

Na rozdíl od současného rizikového transferu obchází tato trasa plynovodu Ukrajinu i Polsko, jež dlouhodobě představují problémový faktor při přepravě strategické suroviny do Německa a dále do Evropy. Po dokončení v polovině příštího roku bude projekt s celkovou délkou 1224 km nejdelším podmořským plynovodem na světě.

Sankce jako výraz bezmoci

Není divu, že strana války je těmito racionálními a rozhodnými kroky Ruska zaskočena, a není schopna adekvátně reagovat. V zoufalé snaze zastavit další sbližování Ruska s Evropou, odhodlaly se bažiny vyvíjející stálý tlak na Trumpův Bílý dům k poslednímu zoufalému kroku: vyhlášení ekonomických sankcí amerického Kongresu na firmy i státy, které se budou nadále na výstavbě plynovodu podílet. Má to ovšem asi tak stejnou šanci na úspěch jako impeachment proti Trumpovi.

Nicméně tlak vyvíjený na spojence včetně Německa už dávno překročil únosnou mez a podobá se spíše metodám vyděračských gangů. Výhružný dopis amerických senátorů, který rozeslali několika firmám, jež se na výstavbě plynovodu podílejí, a v němž v mafiánském stylu „doporučují“, aby od kontraktů odstoupily, je jako z časů Al Capona. Nejde totiž o nic jiného, než přinutit evropské státy, aby nakupovaly drahý plyn z amerických břidelic. Německo však už dalo jasně najevo, že zbývajících několik stovek kilometrů v každém případě dostaví.

Propaganda v koncích?

Za této situace „informuje“ Česká televize o klesající popularitě Vladimíra Putina. Patrně tím chce názorně předvádět, jak se vyrábějí desinformace a fake news. Ve skutečnosti totiž popularita ruského prezidenta roste už ne jen v Rusku, ale navzdory pitomoučké propagandě také v západní

Evropě a v USA. Nedávné průzkumy zaznamenaly překvapivě narůstající popularitu mainstreamem nenáviděného ruského prezidenta napříč evropskými zeměmi – a dokonce i za oceánem.

Jak vyplynulo z informací švýcarského listu Neu Züricher Zeitung, podle nepochybně Moskvou neorganizovaných průzkumů veřejného mínění si 55 procent občanů USA myslí, že s prezidentskou kampaní v roce 2016 nemanipulovalo Rusko ale naopak Ukrajina.

Zdá se, že čím divočejší jsou propagandistické útoky, tím více lidí na Západě intuitivně správně chápe, že zloděj křičí chyťte zloděje. Mystifikační mašinérie, která ve své tuposti už “dohnala a předehtla” tu někdejší komunistickou, roztáčí svá kola stále více do prázdna. Je příznačné, že na její straně vystupují takové zjevy jako klaun ODS z Řeporyjí a jemu podobní. Podle jízlivých ohlasů si nejspíš tyto politické talenty Vladimír Putin platí (obdobně asi jako Andrej Babiš milionové chvílky), neboť nikdo jiný by nedokázal lépe zvednout popularitu mediálními bažinami lynčovaných politiků než takováto „opozice“.

Záběry televize z jízdy ruského prezidenta v kabině moderního vlaku na Krym a jízda řeporyjského klauna v multikáře vše jistým způsobem dokreslují.

Rok 2019 se tím docela ilustrativně uzavírá. Co přinese ten se dvěma dvacítkami teprve uvidíme. Ale jistou naději na lepší příští Putin přivezl ne jen na Krym.